

Se, det nærer jeg ingen som helst Tvivl om, og derfor siger jeg, at det forekommer mig ikke rigtigt og smukt, og det synes mig, at der er liden Anledning for Venstre til at fravige det Standpunkt, at de f. Eks. ville løse Alderdomsforsørgelsesproblemet i videre Omfang uden at lægge nye Skatter paa de lavere Klasser. Det er naturliggere, at Venstre i saa Henseende holder sin Forbring oppe, at vi ville ned sætte Militærudgifterne og paalægge en Indkomstskat; det var det virkelig demokratiske Standpunkt, og det er et stort Spørgsmaal, med den ringe Udfigt, som der er til at føre den Slags Ting igennem, om man saa ikke lige saa vel kunde staa paa, at vi ville anvende 10—12 Mill. Kroner om Aaret og tilvejebringe dem ved Ned sættelse paa Militærudgifter og ved Indkomstskat. Mon man ikke med den ringe Udfigt til at sætte noget igennem, lige saa godt kunde staa paa den Slags Ting, som fravige dem; det er dog til syvende og sidst det mest demokratiske? Men kan man ikke det, opgiver man det, saa siger jeg: Før jeg vilde gaa med til noget, som jeg næsten vilde anse for en Skam for Demokratiet, at veksle Skatter saaledes, at en Skat, som falder vægtigere — om ikke tungere — paa den rigere end paa den fattige, bliver byttet med en Skat, som falder tungere paa en Del fattige end paa de rige, saa vil jeg sandelig hellere være med til en O- og Brændevinsskat paa 12 Millioner Kr., saaledes, at hver Dre gives til Alderdomsforsørgelse. Jeg vilde da før gaa med dertil, og det vilde jeg anse for anderledes demokratiske end dette Forslag, skjønt jeg, jeg gentager det, ogsaa kunde gaa med til det, som ganske vist er det mest demokratiske, nemlig Militærudgifternes Ned sættelse og Indførelse af en Indkomstskat. Det er den virkelige og rigtige demokratiske Vej. Men til Fordel for det andet, som er draget frem fra mange Sider, kan det siges, at derved banner man et Fond, som de fattige kunne faa af, og jeg kan hderligere sige til det Standpunkt, at derved komme de rige af med noget til Fordel for de fattige. De velhavende nyde altid noget af de Drifte, som der her er Tale om, og de ville ogsaa saaledes derigennem komme til at hde noget til Løsning af de store sociale Spørgsmaal, og jeg kan ikke se andet, end at, hvis man gav

de fattige det, der saaledes bækkedes, og gav dem, hvad der indvandt gennem de rige, vilde det være mere i Overensstemmelse med, hvad der er rigtigt, end det Forslag er, som er forelagt her. Af disse Grunde, som jeg her har tilladt mig at fremsætte, og som jeg tidligere har anført, har jeg stillet mig saaledes, som jeg gør, skjønt jeg staaar paa Forhandlingspolitikkens Standpunkt. Derfor har jeg i denne Sag udtalt mig saaledes som jeg har gjort.

Formanden (Høgsbro): Der er indtegnet 11 Talere, og jeg vil derfor afbryde Mødet. (Vojen: Jeg frasalder Ordet!) Ja, der er da endnu 10 Talere tilbage.

Næste Møde holdes Dags Middag Kl. 1, og jeg vil bede ærede Medlemmer være forberedte paa et Aftenmøde, hvis vi ikke bringe Sagen til Ende i Eftermiddagsmødet.

Næste Møde holdes altsaa Dags Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Indførselstold paa Naasjucker m. m.

Mødet hævet Kl. 1.35' Morgen.

To og tyvende Møde.

Tredagen den 14de November 1890, Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) er modtaget et Andragende fra Grosserer og Glarmestre i Kjøbenhavn om Tolden paa Glas. Det vil blive overgivet til det Udvalg, som mulig vil blive nedsat om Toldlovsforlaget. Trykte Exemplarer ere omdelte.